

Missatge institucional del president de la Generalitat amb motiu de la Diada de l'Onze de Setembre

10/09/2009

L'Onze de setembre és una ocasió perquè els catalans recordem, amb respecte, totes aquelles persones que, al llarg dels segles, han lluitat per construir Catalunya.

Per defensar les seves institucions, les seves tradicions, i els seus valors culturals i nacionals. Un poble que oblida la seva història, no té futur.

Enguany també celebrem el cent cinquantaè aniversari del naixement del President Macià, a qui aquest mateix vespre hem dedicat un homenatge al Parlament.

El President Macià, el primer president de Catalunya elegit democràticament, sempre ha estat i és encara un referent de noblesa i patriotisme per al nostre poble. Un poble que no honora els seus líders morals i cívics no té anima.

Així mateix, d'aquí a uns mesos, commemorarem amb tota solemnitat, que fa sis-cents cinquanta anys que les Corts Catalanes van acordar, a la Ciutat de Cervera, fixar el caràcter estable de la Generalitat de Catalunya.

La voluntat d'autogovern de Catalunya ha estat, al llarg de la història, un dels trets singulars de la nostra nació. Un poble que no és fidel a les seves institucions, no té horitzó.

L'Onze de setembre és també un bon moment per expressar de manera més festiva o més reivindicativa, però sempre amb esperit cívic i pacífic, els nostres sentiments, els nostres anhels i la nostra ambició nacional.

Els convido, per tant, a participar en els actes públics que es convoquen arreu de Catalunya. Estic segur que així ho faran i que, un cop més, sabrem demostrar la maduresa i el civisme de la societat catalana.

Recordo que, ara fa un any, parlàvem que Catalunya vivia uns moments delicats, que caldria saber afrontar amb realisme, de forma serena i seriosa alhora. Anant de cara als problemes, afrontant la crisi econòmica, sense amagar-la ni magnificar-la: fent un diagnòstic realista de la situació i comprometent-nos a remar tots en la mateixa direcció.

Vaig parlar de sacrificis que, efectivament, hem hagut de fer i haurem de seguir fent encara, tots plegats, durant un temps.

El darrer ha estat un any difícil per a moltes famílies, per a molts treballadors i treballadores, assalariats o autònoms, per a moltes empreses. Per al conjunt de Catalunya. Però sortirem endavant, demostrant una vegada més les nostres principals qualitats individuals i col·lectives, combinant força i sacrifici, amb exigència i rigor alhora.

També estem manifestant la nostra capacitat de solidaritat interior: cap a les famílies, entre veïns, poble a poble, arreu de Catalunya. La solidaritat és un altre dels valors que sempre ha caracteritzat la nostra gent.

No vol dir, això, que no hi hagi el risc que el clima social se'n ressenti. Però la societat catalana està demostrant la seva fortalesa de manera admirable. No estem al final del túnel, però intuïm la claror de la llum. Cal perseverar.

L'any passat, per aquestes mateixes dates, parlàvem també de la negociació que s'estava desenvolupant, entre el Govern de Catalunya i el Govern central, per acordar un nou sistema de finançament, tal com preveia l'Estatut.

Vaig defensar en aquell moment i en multitud de fòrums, la justícia, necessitat i urgència, de la reivindicació plantejada per les institucions catalanes de canviar, també, un model injust que ens permetés d'obtenir més recursos.

Recursos necessaris per atendre, sobretot, les nostres necessitats socials, en educació, en salut, en seguretat, en infraestructures, en polítiques socials.

Vaig dir llavors que només acceptaria un acord si era just i bo per Catalunya, que calia negociar incansablement, sense dramatismes innecessaris. Però essent exigents en allò que considerem irrenunciable i alhora flexibles quan calgués i fos possible arribar a l'acord.

Després de molts mesos, el juliol passat vam tancar aquest acord. Un molt bon acord per Catalunya, que compleix i honora l'Estatut.

Crec que tots ens hem de sentir satisfets i legítimament orgullosos del resultat que hem obtingut. I vull agrair una vegada més l'esforç de totes

les persones i institucions que de manera exigent però constructiva hi van fer la seva aportació.

Ara, benvolguts conciutadans, ens cal mirar endavant. Estem patint encara les conseqüències negatives de la crisi. Pot ser que hàgim tocat fons i que aviat comencem a recuperar-nos. Però no serà cosa de dos dies.

Ens caldrà molt d'esforç i sacrifici. Ara és quan més atents haurem d'estar per evitar que hi hagi persones o famílies que quedin al marge perquè no poden seguir.

I, sento dir-ho, els temps que venen seran més difícils si persisteixen o ens dominen actituds negatives, injustificadament pessimistes. Individualment i col·lectivament hem de ser capaços d'expressar una voluntat decidida de superació.

Catalunya és un país mil·lenari que, al llarg dels segles, ha hagut de fer front a situacions difícils. En començar aquest missatge feia referència a la necessitat dels pobles de recordar la seva història i honorar el seu passat...

Però els catalans sempre hem sabut mirar i anar endavant. I ara cal l'esforç col·lectiu per aconseguir-ho. Cal que cadascú hi faci la seva aportació.

El futur del país també depèn del que cadascú faci en la seva vida quotidiana. Construir Catalunya, dotar-la d'horitzó i de futur, és una

tasca col·lectiva, però també individual. No hi ha nació sense ciutadans compromesos en els afers públics.

Estic segur que la societat catalana, avui, vol que resolguem els problemes que tenim plantejats, i no pas que n'inventem de nous. Catalunya no vol ni pot ser el país del pessimisme.

Crec que interpreto el sentiment majoritari del nostre poble si afirmo que, el que se'ns demana, és que posem tota la nostra intel·ligència, la nostra força política i la capacitat de treball a superar el principal problema que avui tenim, que és la crisi.

I que ho fem amb responsabilitat en les actuacions, austeritat en les despeses, rigor i eficiència en la gestió. I ambició en els projectes de futur. Sabent distingir el que és realment urgent, rellevant i necessari, del que pot esperar un moment millor. L'horitzó nacional de Catalunya, avui, té una primera exigència: sortir de la crisi econòmica.

Indubtablement vindran altres reptes i altres situacions difícils. Estem i estarem preparats per fer-hi front quan calgui i sigui necessari. El compliment íntegre de l'Estatut toparà amb resistències i incomprensions. Però res impedirà que convertim en fets, la nostra voluntat d'autogovern.

Com a president de tots els catalans, estaré, com ara, al davant de la resposta institucional que calgui donar als reptes que se'ns plantegin. Comptant amb tots vostès. Assumint el lideratge de la resposta catalana.

Cada dia, tinc noves raons per refermar la meva confiança en la capacitat de la societat catalana per fer front a l'adversitat. Per això afirmo el meu convenciment que amb el compromís de tots, i amb la fermesa de les nostres institucions, Catalunya sabrà anar endavant.

Moltes gràcies, feliç Diada i... Visca Catalunya!